

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.367/2008/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Szegedi Ítéltábla a dr. Zolnai Dóra ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** alatti székhelyű felperesnek, - a dr. Szécsi István ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alatti székhelyű alperes ellen vételár megfizetése iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2008. május hó 28. napján kelt 15.G.40.007/2008/13. sorszámú ítélete ellen az alperes részéről 14., illetőleg 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét **nem érinti**, a megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja**.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000,- (Egyszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi továbbá az alperest, hogy külön felhívásra az államnak fizessen meg 361.600,- (Háromszázhatvanegyezer-hatszáz) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A peres felek között fennálló üzleti kapcsolat során az alperesi társaság egyik ügyvezetője, **/személy 1/** rendszeresen vásárolt különböző termékeket a felperestől a cég részére, de magánszemélyként is. A megrendeléseket személyesen vagy telefonon adta le, majd a szállítóleveleket saját nevére állíttatta ki. Utóbb, a számlázást megelőzően egyeztettek arról, hogy a számlát a felperes az alperesi társasággal, vagy **/személy 1/** magánvállalkozóval szemben állítsa ki.

2007. március 29. és 2007. június 26. között több áruvásárlásra került sor, amelyek esetében a szállítólevelek egy példányát **/személy 1/** vagy egy alperesi alkalmazott aláírta, majd egyeztetést követően a felperes - a szállítólevelekkel igazolt kiszállítások ellenértékének feltüntetésével - az alperesi társasággal szemben bocsátott ki számlákat 3.383.554,-Ft, 4.104.389,-Ft és 311.192,-Ft összegekről 2007.

október 30-i, míg 806.806,-Ft és 344.556,-Ft összegekről 2007. október 25-i fizetési határidővel.

Miután az alperes a számlákon szereplő ellenértékeket nem fizette meg, a felperes a Békés Megyei Bíróság előtt Gpk.50.002/2008. szám alatt kezdeményezett fizetési meghagyásos eljárást az alperessel szemben. Az eljárás az alperes ellentmondása folytán perré alakult.

A felperes keresetében 8.950.497,-Ft és ezen összegből 3.383.554,-Ft után 2007. október hó 30. napjától a kifizetésig járó évi 15 %-os, 4.104.389,-Ft után szintén 2007. október hó 30. napjától a kifizetés napjáig járó évi 16 %-os, 806.806,-Ft után 2007. október hó 25. napjától a kifizetés napjáig járó évi 17 %-os, 344.556,-Ft után ugyancsak 2007. október hó 25. napjától a kifizetés napjáig járó évi 18 %-os, míg 311.192,-Ft után 2007. október hó 30. napjától a kifizetés napjáig járó évi 19 %-os késedelmi kamatának és a perköltségnek a megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes módosított ellenkérelmében a keresetet 6.903.957,-Ft erejéig elismerte, azt meghaladóan azonban elutasítást és perköltségben történő marasztalást kért.

Az elsőfokú bíróság ítéletében túlnyomórészt helyt adott a kereseti kérelemnek és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 8.950.497,-Ft-ot valamint ebből 3.383.554,-Ft-os, 4.104.389,-Ft-os és 311.192,-Ft-os részösszegek után 2007. november hó 1. napjától, míg 806.806,-Ft-os és 344.556,-Ft-os részösszegek után 2007. október hó 26. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű késedelmi kamatát és 950.000,-Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az alperes tartozáselismerő nyilatkozatot tett, amikor a számlákra ügyvezetője ráírta, hogy annak tartalmával egyetért és azt elfogadja, majd pecsétjével ellátottan üzletszerűen aláírta. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperesnek nem sikerült bizonyítania az eljárás során, hogy a tartozáselismerésre új szerződés megkötésének reményében került sor. Az alperes részére történt szállítás tényének megerősítését látta abban is, hogy az ügyben szereplő valamennyi szállítólevél **/személy 1/** nevére szólt annak ellenére, hogy több esetben a szerződő fél az alperes volt, s a szállítás is - elismerten - az alperes részére történt. Miután az alperes a tartozáselismeréssel szemben bizonyítási kötelezettségének eleget tenni nem tudott, a követelt tőkeösszeg tekintetében a kereseti kérelemmel egyezően marasztalta az alperest. A késedelmi kamat fizetési kötelezettséget azonban a kereseti kérelemtől eltérően, a fizetési határidő lejártát követő naptól kezdődően állapította meg, mértékét pedig a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése alapján.

Az ítélettel szemben az alperes jelentett be fellebbezést, annak részbeni megváltoztatását és 2.924.005-Ft-ot meghaladóan a kereset elutasítását kérve. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan és a tényeknek ellentmondóan állapította meg, így az ebből levont jogi következtetései sem helytállóak. Kiemelte, hogy jogelismerő nyilatkozatot kizárólag 2.924.005,-Ft áru

ellenérték vonatkozásában tett, azt meghaladóan a szállítás nem az alperes részére történt, amit a szállítólevelek is alátámasztanak. Az ezekkel ellentétes számlák csak azt bizonyítják, hogy azokat kiállították, az áru átadását, átvételét azonban nem. A felperes pedig nem ajánlott fel bizonyítást a számlák és a szállítólevelek közt mutatkozó ellentmondások feloldására. A tartozáselismerő nyilatkozattal összefüggésben kifejtette, hogy arra kizárólag azért került sor, mert a felperesi zrt. képviselője, **/személy 2/** további anyagok leszállítását ettől tette függővé. A tartozáselismerés tehát kizárólag újabb szerződés megkötése reményében történt, amire a felperes végül nem volt hajlandó, tehát megtévesztette az alperest.

Fellebbezési ellenkérelmében a felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés **alaptalan**.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítéletábra annyiban egészíti ki, hogy az alperes a peres eljárás folyamán a perrel érintett teljes követelés vonatkozásában - a számlákon feltüntetve és cégszerűen aláírva - tartozáselismerő nyilatkozatot tett.

A kiegészített tényállást a másodfokú bíróság a 10. sorszámú jegyzőkönyv, annak 10/F/1. számú számlamellékletei és **/személy 2/** tanúvallomása alapján állapította meg.

A Ptk. 242. § (1) bekezdése szerint a tartozás elismerése a tartozás jogcímét nem változtatja meg, de az elismerőt terheli annak bizonyítása, hogy tartozása nem áll fenn, bírósági úton nem érvényesíthető, vagy a szerződés érvénytelen. Helyesen állapította meg tehát az elsőfokú bíróság, hogy a tartozáselismerés folytán - amely a Ptk. 242. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, írásban történt - a bizonyítási teher átszáll az elismerő nyilatkozatot tevőre. A perbeli esetben ez azt jelenti, hogy a nyilatkozatot tevő alperesnek kell bizonyítania azt az állítását, hogy tartozása csak az általa elismert mértékig áll fenn a felperessel szemben. Mivel azonban az alperes az eljárás során tartalmilag arra hivatkozott, hogy a tartozáselismerésre a felperes megtévesztő magatartása - jövőre vonatkozó, be nem tartott üzleti ígérete - folytán került sor, az ezzel kapcsolatos bizonyításnak a tartozáselismerés tartalmával szembeni bizonyítást meg kell előznie. Az alperesi hivatkozás ebben a körben a Ptk. 236. § (3) bekezdése szerinti érvénytelenségi kifogásnak minősül a 210. § (4) bekezdésében szabályozott megtévesztésre alapítottan. E kifogás - megalapozottsága esetén - a tartozáselismerés érvénytelenségét eredményezheti figyelemmel arra, hogy az egyoldalú nyilatkozatokra főszabályszerűen a szerződésekre vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni (Ptk. 199. §). Erre nézve az elsőfokú bíróság tanúbizonyítást folytatott le a felperes tartozáselismeréskor jelen volt alkalmazottjának, **/személy 2/-nek**

a meghallgatása útján (13. számú jegyzőkönyv). A tanú azonban az alperesi előadást nem támasztotta alá, ugyanakkor a per egyéb adatai - főként a tartozáselismerő nyilatkozat rögzített tartalma - alapján sem lehet a hivatkozott feltételezésre következtetni. Megállapítható tehát, hogy már az érvénytelenségi kifogást megalapozó tényeket sem sikerült az arra hivatkozó alperesnek a Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti kötelezettsége ellenére igazolnia. Az ekként érvényes tartozáselismeréssel szemben pedig nem bizonyította, hogy tartozása a felperessel szemben ne állna fenn. Az elsőfokú bíróság a mindezek körében felmerült bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően, okszerűen mérlegelte, s marasztalta az alperest a kereseti kérelem teljes tőkeösszegében. A mérlegelés helyességét erősíti az a körülmény is, hogy az alperes az elsőfokú eljárás folyamán és a fellebbezési szakban többször változtatta ellenkérelmét összecszerűségében, hiszen fellebbezésében csupán 2.924.005,-Ft-ra tett elismerő nyilatkozatot, szemben az elsőfokú eljárás utolsó tárgyalásán elhangzott - és az elsőfokú bíróság által is figyelembe vett -, 6.903.957,-Ft-ra vonatkozó jogelismeréssel (13. számú jegyzőkönyv 2. oldal 6. bekezdés).

Ugyancsak helyes az elsőfokú döntés a megítélt tőkeösszegek után járó késedelmi kamat vonatkozásában, az mind időtartamát, mind mértékét tekintve megfelel a Ptk. 301/A. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltaknak.

A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - kisebb mértékű indokolásbeli kiegészítéssel - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján annak fellebbezett részében helybenhagyta.

A Pp. 78. § (1) bekezdésének alkalmazásával kötelezte a pervesztes alperest a felperes részére perköltség fizetésére, amely az ügyvédi munkadíjat tartalmazza. Ennek mértékét az ítélőtábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (1) és (6) bekezdése alapján, a kifejtett munkamennyiséggel arányosan, nettó összegben állapította meg tekintettel a felperesi képviselő ÁFA-mentességére. A pervesztes alperes a fellebbezési szakban személyes illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült, ezért az 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (1) bekezdése alapján köteles a fellebbezési pertárgyértékhez igazodó illeték külön felhívásra történő megfizetésére is.

S z e g e d, 2008. november hó 24. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Kiss Gabriella sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró